

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
5999-09

meddelad i Stockholm den 16 juni 2011

SÖKANDE

AA

Ombud: Advokat BB

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 11 juni 2009, M2008/1775/F/P, avseende överklagande i fråga om detaljplan för del av Kuseröd 1:21 m.fl., Tanums kommun, se bilaga

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva regeringens beslut och visa målet åter till behörig myndighet. Hon hänvisar till tidigare åberopade rättsregler och omständigheter samt anför därutöver bl.a. följande.

Fastighetsägarna till Kuseröd 1:21 har fått avslag på ansökningar om bygglov för tillfällig konferensverksamhet och har dessutom förelagts att upphöra med pågående verksamhet. Regeringens beslut innebär att den olovliga verksamheten

Dok.Id 106643

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

legitimeras. Beslutet strider mot likhetsprincipen då kommunen har favoriserat ägarna till den fastighet som berörs av detaljplanen. Detaljplanen medför olägenheter av den arten att en miljökonsekvensbeskrivning (MKB) borde ha upprättats. Kommunen har varken upprättat en MKB eller genomfört annan motsvarande utredning. Något nollalternativ har t.ex. inte utretts. Det fanns en alternativ lokalisering för verksamheten i den tidigare detaljplanen som inte skulle ha stört allmänheten. Syftet med planen är otydligt och bestämmelserna i planen är så otydligt formulerade att det inte går att säga vad detaljplanen medger och vad den inte medger samt vad den innebär för de kringboende. Hennes fastighet kommer att drabbas av olägenheter och störningar och vid en avvägning mellan allmänna och enskilda intressen bör detaljplanen inte godtas.

Högsta förvaltningsdomstolen har hållit muntlig förhandling i målet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § samma lag ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Detaljplaner ska ha ett visst minsta innehåll i enlighet med vad som anges i 5 kap. 3–6 §§ plan- och bygglagen (1987:10), PBL. Utöver det obligatoriska innehållet i en plan får i planen meddelas vissa bestämmelser om de fysiska förhållanden m.m. som behöver regleras med hänsyn till allmänna intressen och grannars intressen. Vilka bestämmelser planen i detta avseende får innehålla anges i 5 kap. 7 och 8 §§ PBL. I 5 kap. 7 § tredje stycket stadgas även att planen inte får göras mer detaljerad än som är nödvändigt med hänsyn till syftet med den.

Enligt 5 kap. 18 § PBL ska en miljökonsekvensbeskrivning upprättas, om detaljplanen medger en användning av mark eller av byggnader eller andra anläggningar som innebär en betydande påverkan på miljön, hälsan eller hushållningen med mark och vatten och andra resurser. Vid upprättandet av detaljplanen ska också bestämmelserna i 6 kap. 11–18 och 22 §§ miljöbalken tillämpas, om planen kan antas medföra en sådan miljöpåverkan som avses i 6 kap. 11 § miljöbalken.

Högsta förvaltningsdomstolen gör följande bedömning.

Av planbestämmelserna framgår att användning av kvartersmark har angetts till ”Konferens, båtcharter och därtill hörande rumsuthyrning i samband med denna användning”. I planbeskrivningen anges att syftet med denna bestämmelse är att så långt möjligt precisera den verksamhet som kan komma i fråga. I målet har inte framkommit att den aktuella planbestämmelsen eller detaljplanen i övrigt är oförenlig med de krav på vad en detaljplan ska respektive får innehålla enligt 5 kap. PBL.

I planbeskrivningen finns en redogörelse för detaljplanens förhållande till bestämmelserna i PBL och miljöbalken. Enligt Högsta förvaltningsdomstolen är det underlag som finns tillräckligt för bedömningen att detaljplanen inte får sådana konsekvenser för miljön att den därför inte borde ha antagits.

Övriga i målet tillämpliga bestämmelser i PBL är allmänt hållna och ger myndigheterna ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. I målet har inte

Mål nr
5999-09

framkommit att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller vid sin avvägning mellan de enskilda och allmänna intressen som ska beaktas i planärenden överskridit det förhållandevis stora utrymme för olika bedömningar som föreligger. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Susanne Billum

Peter Kindlund

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Erik Nymansson

Karl Lundberg

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2011-05-11